

Загальний порядок спадкування

Відповідно до положень Цивільного кодексу України, спадкування - це перехід прав та обов'язків (спадщини) від фізичної особи, яка померла (спадкодавця), до інших осіб (спадкоємців). Підставою спадкування є закон або заповіт.

Згідно п.5 ст. 1268 Цивільного кодексу України, незалежно від часу прийняття спадщини вона належить спадкоємцеві з часу відкриття спадщини.

Підставою спадкування є:

- закон (особа, що призивається до спадкування, має належати до кола спадкоємців за законом на момент відкриття спадщини) або заповіт (особу, котра призивається до спадкування, визначає в заповіті спадкодавець).

Спадкоємці за заповітом чи за законом мають право прийняти спадщину або не прийняти її. До складу спадщини входять усі права та обов'язки, що належали спадкодавцеві на момент відкриття спадщини і не припинилися внаслідок його смерті.

Кожний громадянин може залишити за заповітом усе своє майно або частину його, в тому числі предмети звичайної домашньої обстановки і вжитку, однієї або кількох особам – тим, які входять, і тим які не входять до кола спадкоємців за законом, а також державі або окремим державним, кооперативним та іншим громадським організаціям.

Заповідач може без зазначення причин позбавити права на спадкування будь-яку особу з числа спадкоємців за законом. У цьому разі ця особа не може одержати право на спадкування.

Відповідно до ст. 1223 Цивільного кодексу України право на спадкування мають особи, визначені у заповіті. У разі відсутності заповіту, визнання його недійсним, неприйняттям спадщини або відмови від її прийняття спадкоємцем за заповітом, а також не охоплення заповітом усієї спадщини, право на спадкування одержують спадкоємці за законом по чергово згідно ст. 1261-1265 Цивільного кодексу України.

Свідоцтво про право на спадщину видається спадкоємцям після закінчення шести місяців з часу відкриття спадщини та після подачі до нотаріальної контори всіх необхідних документів.

При заведенні спадкової справи за даними Спадкового реєстру в обов'язковому порядку перевіряється наявність або відсутність заповітів, посвідчених від імені померлого. У разі звернення до суду з питанням про визнання права власності на спадкове майно, за наявності підстав та відповідних доказів судом виноситься рішення про визнання права власності, яке підлягає державній реєстрації.